

at Taxationsmændene godt kunne være meget dygtige til at røgte deres Hverv som saadanne, uden at det deraf følger, at de ogsaa ere kyndige og dygtige til at føre Forretningen i Pennen. Selv om man imidlertid antager, at de besidde denne Dygtighed, saa har dog derhos enhver Taxationsmand, der vil røgte sit Hverv ordentlig, saameget at bestille ved Forretningen, at det er ubilligt ogsaa at behynde ham med det Hverv at føre denne i Pennen. Dette er et Arbejde, som i Sagens og i Nøiagtighedens Interesse naturligt og rigtigst maa paahvile den Mand, der er udnævnt med særligt Hensyn til sin Skikthed dertil. Ved at fordrø, at Taxationsmændene ogsaa skulle føre Forretningerne i Pennen, stilles der Fordringer, der ville bevirke, at Folk ville være mindre villige til at paatage sig det omhandlede Hverv, og derved indskrænker man altsaa Autoriteterne i deres Valg. Jeg kan ikke heller dele det ærede Udvalgs Frygt for, at Ulemperne ved at skaffe kvalificerede Mænd til at paatage sig de omtalte Formandsbestillinger ville blive saa store, at man vil blive nødt til at gjøre Afslag i sine Fordringer til deres Dvalificationer; tværtimod er jeg overbevist om, at man trindt om i Landet vil kunne finde samvittighedsfulde og kvalificerede Mænd, der ville paatage sig denne Bestilling haade i Sagens og i de Umyndiges Interesse. Derimod skal jeg ganske vist erkende, at jeg troer, at een Formand i hvert Amt er altfor lidt. Jeg troer snarere, at man bør have een Formand i hvert Herred, og, forsaavidt her skulde være Stemming for kun at have een i hvert Amt, saa bør der i alt Fald ved Siden af ham ansættes en Viceformand, som i hans Forsald kan varetage Forretningerne. Om dette Punkt vil der jo imidlertid altid ved tredje Behandling kunne stilles Forslag, naar det høie Thing ved denne anden Behandling har godtgjort, hvorvidt det er enigt med Udvalget eller ikke om at fjerne Formanden for Taxationsmændene. Jeg skal i Hensyn til de tre Paragrafer, som vi i Diebliffet have under Forhandling,

bemærke, at jeg vil stemme mod de af Udvalget til samme under Nr. 1 og 3 stillede Forslag, hvorimod jeg kan tiltræde de af det under Nr. 2 og 4 stillede Forslag.

Qvistgaard: Som det af den ærede Ordførers Foredrag fremgaaer, og som man af Betænkningen vil have seet, sætter Udvalget Pries paa at have faste Taxationsmænd. Dette er en Anskuelse, som jeg fuldkommen deler. Derimod deler jeg ingenlunde den Anskuelse, at det ikke skulde være ønskeligt at beholde den i § 2 nævnte Formand; jeg er i dette Punkt aldeles enig med den ærede sidste Taler. Jeg troer, at man kan være overbevist om, at netop dette, at der er en Formand tilstede ved Burderingen, er det, som giver en saadan Forretning dens fulde Styrke og Betydning, giver den en Nøiagtighed og Paalidelighed, som paa ingen Maade kan opnaaes ved, at Ledelsen er overdraget til en Netbetjent. Den Anskuelse, at det vilde være meget lidet betryggende at lægge Ledelsen over i en Formands Haand, kan jeg paa ingen Maade dele; Udvalget kan være vis paa, at den Tanke ikke er rigtig, at Landet skulde være saa fattigt paa Mænd, der ville overtage en saadan Bestilling, naar de blive hædrede med Valg dertil. Det har høiligen undret mig, at en saadan Tanke har kunnet opstaae hos Udvalget. Nei, der vil sikkert være Nok at faae dertil i enhver Areds, og jeg troer derfor, at det vilde være mindre heldigt, om en saadan Tanke skulde udgaae her fra Thinget, om det skulde kunne siges, at man virkelig her havde den Tro om Befolkningen omkring i Landet. Jeg troer som sagt, at det netop er Formanden, som vil give Institutionen dens fuldeste Styrke. Jeg har ikke overseet den Fordeel, som Behoerne muligen ville kunne have af at kunne henvende sig til Herredsriveren med Afgivelse af Begjæring om Foretagelsen af en Taxationsforretning, idet dette jo kan være noget nemmere for den Enkelte, men denne Fordeel er i mine Tanker saa ubetydelig i Forhold til det, som jo først og fremmest maa søges opnaaet ved saadanne Taxationsforretninger,